

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an . . . . . 160 Lei		Pentru publicațiuni oticioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an . . . . . 80 „		
Pe un pătrar de an . . . . . 40 „		
Un număr . . . . . 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an . . . . . 260 Lei.		

La trecutul diecezei Caransebeșului.

(al 2-lea comunicat)

La Insbruck, în 1885, profesorul universitar de acolo, Nicolau Nilles, iezuit, doctor în teologie și în dreptul canonic, patronat bănește de academiile din Budapesta și București, tipărește în limba latină un sbornic de documente, în mare parte descoperite de el pentru prima dată¹⁾.

Documentele din vorbă pe cari le așează în rândueală, le-a cules din arhivele Romei, Austriei, Croație, Transilvaniei și Ungariei și se referesc la trecutul bisericesc, național-cultural al: românilor, rutenilor, sârbilor și armenilor; adică a acelor frânturi mici de națiuni, cari din fatalul destin al istoriei fuseseră anatemi-zate, ca să mai împistriteze poliglotia **gut-gesinnț**-ilor din *Gesammitmonarchi* a Habsburgilor și a Țării Sfintei Coroane alui Ștefan.

La signatura: *B. S. V.* sub Nr. 12,234; va se zică, la colecțiunea de manuscrise, a bibliotecii palatine (adecă a palatului, a împăratului) din Viena²⁾ se află în bunăstare, rugămintea în original scrisă și subscrisă de însăși dreptele postulaților. E textuată lătimește; limba diplomatică de odinioară.

Ci stilistica latină a acestor fruntași bănățeni e sub toată critica. Se smintește de ea și un Nilles; bărbat care va fi cetit multe hârtii latine, imposibile de consumat.

Mie încă-mi este peste măsură greu să o românez! În unele locuri nici nu sunt măcar dumirit deplin, ce adecă spun (cer, înțeleg) grănicerii noștri de pe vremi?

1) Nicolaus Nilles „Symbolae”, Oeniporte, 2 vol. 1885.

2) Deci să nu se confunde cu Arhivul Palatin și împărătesc. (Hof und Staats Archiv) din Viena; carele are sign. A. P.—I. V. și se numește: „Archivum Palatinum et Imperii Viennae”.

Al nostru e: „Bibliothecae Palatinae Vindobonensis collectio manuscriptorum”. Se prea poate, că din 1885 și până azi să se fi făcut schimbări mari.

Pentru o deplină controlare și pentru marea ei contribuțiune istorică și în considerarea împrejurării, că deși e publicată acum 45 ani, scriitorii noștri români abia de vr'o șase ori amintesc de ea; informativ, ori că numai tangențial, așa deci aflu în sfârșit, că e chiar timpul suprem și bine venit, că în nex cu truda de a întregi catalogul foarte manc și dubios al vlădicilor din Banat, să retipăresc petiția din chestiune. Astfel mai cu înlesnire va putea fi explorată, exploatată și exhaustată de cărturarilor de azi și de mâne. Drept ce la călcăiul acestui comunicat, public epistolia cu pricina, în original și în traducere *verbală*. Totuși însă în o formă de a găci și nimeri senzul adevărat al scrisorii și al gândirii, celor cari o scriu și subscriu.

Cu data de 10 Faur 1717, din Caransebeș, la groful Ștefan Steinwille general în Timișoara, se adresează din jurul Caransebeșului, Almăjului și Logojului, 12 preoți în numele tuturor preoților, (orică a bătrânilor) și 40 de primari, în numele mai multor sate și ocoluri, (orică cu mai multe sate și ținuturi) cu rugămintea să mijlocească la împăratul Iosif I din Viena, ca să le denumească episcop pe *Petronie*, căci ei pe acesta îl poftesc ca stăpân loruși.

De episcopul cu numele Moisa, care a rămas dela turci, lor nu li lipsă, pentrucă acesta ține totdeauna rândueala turcească. Arată ei apoi în continuare, cât e de lacom și asupritor. Afuriște pe cei cari nu pot plăti. Specifică cât trage de pe ei pentru anumite acte și cum ie zălog dela cei cari n-au bani gata.

Scriu în sfârșit că această li jalba, (instanța) mai au și alte multe, dar nu pot necăji cu ele pe luminatul general. Dar lucrul ăsta nu-l mai pot (înțeleg pastorația lui Mo'să) suferi, deaceia se roagă de Luminația Sa, (instamus Ilustritatem).

În locul pecetelilor pun degetele și fac cruci și trimit cartea, (literam) toți cei mari și mici și se roagă.

Desigur că petenții toți, și toți cei cari i-au incredințat, sunt români „ploați”, cum se zice în Banat; și dacă stă presupțiunea aceasta trebuie să admitem și aceea, că **Petronie**, pe care îl au dânsii „in petto” ca viitor stăpân bisericesc, încă trebuie să fie român verde; cum tot așa de român veritabil e și lupoiul Moisa; de care vreu să se cotorisască cu orice preț; căci dacă nu li-ar fi conațional, negreșit că-i împutau și acest defect, în exagerata jalbă către Steinwille, în carea proferează câte toate la adresa lui, drepte și născocite! Cred, că ar fi pe placul lectorilor, dacă am lua aici mai pe larg așa zisul „național”, al candidatului *Petronie*. De 46 ani încoace, decând paterul Nilles ni l-a prezentat neamului și bisericeii, nimic nou nu s'a mai descoperit. Subsemnatul acum 24 ani încercai a identifica pe despomenitul aspirant de arhierie Petronie, cu un alt cleric român, omonim și omodox, cu *Petronie Popovici*, (Alias Pop, Popa, fiul popei).

Până în 1908 îl credeam pe aspirantul Petronie gr. cat. rāzimându-mă pe auctoritatea mare alui Nilles; care cum vom vedea mai la vale, la locul său, explică — fără temei — chirogratul bănățenilor, drept petițiune de a se uni cu biserica catolică și a li se institui apoi de episcop Petronie; vr'un cleric român unit, ori cel puțin catolicofron³⁾.

Decând a apărut cartea, regretatului Nic. Dobrescu, despre biserica ortod. rom. din Oltenia austriacă, m'am schimbat părerea. (Urmează)

Din istoria bisericii creștine.

Divinitatea lui Iisus Christos.

De: C. Rudnean

Morala Sa a fost înălțătoare! idealul Său sublim! Iisus Christos ne lămurește problema vieții; problema vieții constă din împlinirea voinții lui Dumnezeu Tatăl ceresc și divinitate vieții Sale. El zice: „Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M'a trimis” (Ioan 7, 16). „Căci Eu n'am vorbit dela Mine însu-mi, ci Tatăl care M'a trimis, El însuș Mi-a poruncit ce trebuie să spun și cum trebuie să vorbesc” (Ioan 12, 49). „Căci El îi învăța, ca unul, care are putere, nu cum îi învățau cărturarii lor”. (Matei 7, 29.) Învățătura Sa a rămas ca supre-

mul *Adevăr* al Lumii, neschimbată: „Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl, decât prin Mine”. (Ioan 14, 6.) „Cât sunt în lume, sunt Lumina lumii”. (Ioan 9, 5.) Toți câți l-au ascultat s'au convins, cât sunt de adevărate **Cuvintele Lui**: „Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să, cunoască dacă învățătura este dela Dumnezeu, sau dacă Eu vorbesc dela Mine”. (Ioan 7, 17.)

Iată pe adevăratul Christos! El nu-i Christosul ereticilor, nici al negatorilor moderni, — e Mântuitorul Lumii — Fiul lui Dumnezeu, așa după cum ni l-au descris sfinții Părinți, așa după cum ni l-au atâtat sinoadele ecumenice, așa după cum ni l-au înfățișează Biserica creștină a ortodoxii. Sf. evangheliști au fost istoricii fideli, cari cu multă conștiințiozitate ne-au păstrat viața și faptele Mântuitorului nostru Iisus Christos.

Sfântul apostol Pavel în epistola sa către evrei, vorbește în mai multe locuri despre divinitatea lui Iisus Christos. Ea e adresată evreilor eleniști din Palestina, șovăiau în credința lor și voiau să treacă la iudaism, pentru că cultul iudaic e mai pompos, și credeau că învățătura lui Iisus Christos e prea umilitoare, față de cultul lor național. Sfântul apostol Pavel le arată superioritatea legii noi, asupra legii vechi, superioritatea lui Iisus Christos față de Moise. Valoarea acestei epistole e apologetică-morală.

Evanghelia lui Ioan păstrează cuvintele lui Iisus Christos, de unde putem vedea clar că a fost Fiul lui Dumnezeu: „Am eșit dela Tatăl, și am venit în lume; acum las lumea și mă duc la Tatăl”. (Ioan 16, 28.) „Tată, a sosit ceasul! Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine”. (Ioan 17, 1.) Sf. evanghelist Ioan spune, că Iisus Christos a fost „Fiul lui Dumnezeu” (Cuvântul lui Dumnezeu) (*λόγος*). „La început era Cuvântul, și Cuvântu era cu Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n'a fost făcut fără de El. În El era viața și viața era lumina oamenilor”. (Ioan 1, 1-4.) Introducerea Evangheliei lui Ioan e o teză dogmatică, e o demonstrație plină de argumente sfinte și convingătoare. Ea se opune învățaturii greșite a *gnosticilor*^{*}). Evanghelistul Ioan nu caută să dovedească cu speculațiuni filosofice, abstracte — nu! — ci în mod istoric, cu ajutorul cuvintelor și învățaturii Mântuitorului nostru Iisus Christos.

3) Cărturaria gr. cat până azi e în bună și vană credință, că petenții bănățeni d'n vorbă, umblă după unire cu Roma și așa Petronie omul lor e gr. catolic.

^{*} *Gnosticii* erau partizanii unei filosofii religioase, cari pretindeau că pot cunoaște complect natura și pe Dumnezeu cu toate atributele Sale.

Raționaliștii au căutat să-i tăgăduiască valoarea afirmând, că e *de o valoare simbolică*, că faptele relatate de evanghelistul Ioan, au fost fictive, iar prin Cuvântul lui Ioan ei înțeleg Logosul lui Filon*). Logosul lui Filon e neprecis, e o speculațiune a spiritului, până când Logosul lui Ioan, e o realitate: **e Cuvântul lui Dumnezeu: Iisus Christos.** „Și Cuvântul s'a făcut trup, și a locuit printre noi plin de har, și de adevăr. Și noi am privit mărirea Lui; o mărire întocmai ca mărirea singurului născut din Tatăl“. (Ioan 1, 14.)

„Evangheliile vor fi totdeauna stânca puternică și nebiruită, de care se vor lovi toate atacurile ce vin din partea raționaliștilor, cari au căutat să nege divinitatea lui Iisus Christos.“**)

Dar nu! Dogma divinității lui Iisus, va rămâne supremul adevăr al lumii creștine!

(Stârșit)

Ce este un concordat cu Vaticanul?

de **Isaia Suru.**

În acest senz am zis că acum caută să câștige prin ele. *Concordatele, astfel nu sunt decât niște arme de care papa se folosește — fie că prin ele caută să mențină și să-și apere ceea ce are, fie că prin ele vâncează privilegiul atât în Stat cât și față de Stat.*

Privilegiile în Stat au de scop asigurarea și răspândirea catolicismului, deoarece religia catolică fiind privilegiată față de celelalte culte indirect pune Statul în slujba prozelitismului catolic. Chiar dacă prin concordate nu s'ar da catolicilor — romano-catolici și greco-catolici sau uniți la noi, — decât drepturi egale cu a celorlalte culte, totuși felul cum sunt date acele drepturi, constituie un privilegiu, fiindcă în timp ce drepturile celorlalte confesiuni sunt garantate prin legi excepționale, preținse tratate internaționale de către Vatican.

Privilegiul față de Stat au de scop final, implicit, afirmarea suveranității papei, superiorității puterii spirituale — ale Vaticanului — față de puterea civilă, față de state. Această afirmare se evidențiază cu prisosință când diplomația Vaticanului ese învingătoare în tratativele ce premerg încheierii concordatului prin aceia că amestecându-se în legiuirea internă a Statelor — un drept exclusiv al lor, în virtutea suveranității lor interne — atacă autonomia Statelor.

În concluzii reese fie direct, fie indirect, că visul papilor din evul mediu de a domina lumea atât din punct de vedere spiritual cât și temporal, n'a pierit încă astăzi amintirea acelor timpuri încă nu s'au șters din memoria lor, când „Cetatea Vaticanului“ ca putere temporală nu e decât *un muzeu al puterii de demult*, a cărei reminiscențe vrea să le păstreze încă... spiritul roman îngust, practic, dar statornic, dă încă semne de viață!?

Ivindu-se protestantismul în veacul al XVI ca adversar al catolicismului cad în extrema opusă concepției teocratice. Astfel ia ființă sistemul teritorialismului, în care Biserica este absorbită de Stat, conducătorul suprem al Bisericii fiind Împăratul.

Principiul protestant consfințit la pacea dela Ausburg 1555 „Cuius est regio, illius religio“ face ca Biserica să devină simplă instituție de Stat — strict vorbind. E drept că acest sistem n'a fost format numai ca o reacție contra catolicismului, ci fiind un sistem prin care drepturile de conducere dându-se principilor — și astfel conducătorii statelor se scăpau de autoritatea nesuferită a papei, pentru totdeauna — a fost și un mijloc de a face pe șeful statelor să vină în ajutorul lor, și să-și apere de diferite persecuții și astfel la adăpostul oferit de principe să se poată răspândi. Încă înainte de 1555 Henric al VIII-lea regele Angliei la 1534 se proclamă șeful Bisericii.

Acest sistem pleacă dela principiul de bază, că adevărata Biserică e cea nevăzută, o preoție generală și, că credința e totul. Dar când e vorba în practică, sistemul teritorial se divide în mai multe părți, așa colegial, episcopal și teritorial. El a fost cu rigoare aplicat sub influența ideilor în revoluția franceză.¹¹⁾

Prin acest sistem Biserica își pierde nimbul divin și caracterul spiritual, căci conzistoriile și super intendenții sunt mai mult organe ale Statului.¹²⁾

Sub influența ideilor protestante contra pretențiilor papale rămase din trecut în secolul XVII-lea și XVIII-lea ia naștere absolutismul Statelor, curentele numite Galicanism — ce-și are origina ceva mai veche ca protestantismul, în libertățile galicane — febroaniamism și iosefinism.

Un sistem de tot radical este al separării Bisericii de Stat și își are izvorul principal în ideile de libertate și egalitate predicate în cele

*) Filon, filosof grec de origine evreu născut la Alexandria la 20. I. H. Filosofia lui e o îmbinare a filosofiei lui Platon cu Biblia.

**) Fillion: *Les etapes du Rationalisme*, Paris, 1914 pag. 350.

11) Voiau să facă din Biserică un sistem politic de dominare, pentru morala propovăduită de ea. (Portalis o. c. 1 c.)

12) Hinchius Stat und Kirsche pag. 202 după P. Cândea concordate pag. 58.

din urmă secole. Sub pretext că atât libertatea și autonomia Bisericii să fie garantate pe deplin cât și independența Statului față de Biserică, ca nici Biserica să nu fie un instrument politic în mâna Statului — astfel să-și piardă aurcola divină, — în schimb nici Statul să nu fie împiedecat s'a oprit în îndreptările sale cele mai legitime — s'a formulat sistemul de mai sus. Statul protejează deopotrivă toate cultele în ceea ce privește libertatea lor — înaintea Lui toate fiind egale — ca nici un cult să nu fie privilegiat față de celelalte culte, că astfel să nu se aducă vre-o știrbire libertății vre-unui cult.

(Urmează)

Meditații.**Armonia din tine.****„Pocăiți-vă“.**

a) Pocăința e revenire și venire în fire-ți. Încearcă să-ți vii în fire și vei afla în tine pe Dumnezeu. În sufletul tău se oglindește nemurirea Lui, prin dorul tău de viață veșnică, nemărginirea Lui prin gândul tău nemăsurat, puterea Lui prin neatârarea voinței tale, iubirea Lui prin pasiunea ta, sfințenia Lui prin glasul conștiinței tale, bucuria Lui prin simțămintele inimii tale curate, desăvârșirea Lui prin jertfelnicia sentimentului tău nobil, pacea Lui prin liniștea sufletului tău. Cât e de bine să fii cu El, să te desfășezi întru Dânsul! Nici nu poți să-ți nobilitezi sufletul, decât prin simetria și armonia acestor calități. Pentru aceasta ne îndemnăm Domnul: întoarceți-vă... iar aceea creștină tâlcuiește astfel: orânduți, organizați viața sufletelor voastre. Stăpâniți-vă sufletele, ca tulburările sensuale să nu vă sfășie, sentimentele și pasiunile să nu vă tulbure, dorințele și râvna să nu vă zdrobească. Intreaga voastră ființă pornită dela unul, dela Dumnezeu, din iubirea Lui, spre unul să se îndrepte, spre Dumnezeu. Cel ce vrea să-și stăpânească sufletul și să progreseze în virtute, are să pună în sine trei armonii.

b) Armonie în lumea simțămintelor. Bogăția lumii acesteia este temelia vieții duhovnicești. De aci avem totul: gândire, știință, artă, de aci pornesc. Ca și valurile mării, ca și colorile ce se aprind și se contopesc la asfințit de soare, așa este de nepuizabil izvorul lumii simțămintelor, atingerea mătăsoasă, catifelată a colorilor, sunetelor, gusturilor, mirosului; și sufletul lesne se lipește de ele și de se lipește, se distramă.

Nu te lăsa prins în jocul pestriț al simțămintelor. De e mare înviforată, să ai busolă; de e joc de teatru, să aibă ideie; de e ogorul vieții, a vieții să-mănță s'o ai. Să luăm din ea atât, cât, dar să nu fie prea mult. Ba, fiindcă e atât de ademenitoare, atât de primejdios de dulce, cât mai puțin. Măncarea, îmbrăcămintea să ni fie simple, viața fără pretenții, cumpătată și, dacă e necesar, să ni înfrângem bucuria simțămintelor. O jertfă ca aceasta se răsplătește cu dulceața vieții duhovnicești.

c) Armonie în râvnă. Vieța e multiplă și pestriță. În multele preocupări se sfărâmă sufletul ca

barca isbită de stâncă. Multele vrei armonizează-ți-l; într'o singură voință, căutând voia cea sfântă a lui Dumnezeu, mântuirea sufletului tău: „Ce folos ar avea omul, de ar dobândi lumea toată?“ La acest glas aspru tu ai să răspunzi cu glasul însuflețit al inimii din tine: „Una am cerut dela Domnul“, să trăiesc aproape de El, la El, să-L cunosc pe El, de El să mă lipesc, ca valul râvnei și trudei mele să se îndrepte spre veșnicie.

Noi vrem oameni întregi, neimpărțiți, cu suflete mari, cu neclătinate nădejdi, însuflețiți de chemarea lor, oameni, cari înfrâng orice râvnă și tendință și poate potrivnice chemării lor. Nu uita niciodată, că tu ai să trăiești pentru veșnicie.

d) Armonie în întrebuintarea actuală a rațiunii și voinței, ca să se îndrepte spre fapta iubire și cunoaștere de Dumnezeu. Nu numai după tendință, nu numai după voință habituală, ci prin deasa aducere aminte și prin reala îndreptare spre El a pasiunilor. Martă, Martă, — zice Domnul oricărui suflet fărâmițat — multe-ți sunt gândurile, multe pasiunile... prea ești împrăștiat. Vino-ți în fire și odihnește-te întru Dumnezeu. Armonizează-ți simțămintele într'o conștiință curată, ca dorintele să-ți fie supuse voinței. Armonizează-ți scopurile, raportându-le la Dumnezeu. Armonizează-ți gândurile, sprijinindu-le cu nădejdea, ca să nu te prăbușești sub ele. Armonizează-ți iubirea precum zice Psalmistul: „Ce-mi este mie în cer și afară de Tine ce am voit pre pământ“. (72, 24.) Gândește-te neîncetat cu iubire la Dumnezeu.

Prohászka Ottokár, traducere de pr. **F. Codreanu**.

Actualități.**Sacrificii inechitabile...**de: **Iacob Crețiu**.

În numărul trecut, tot în acest loc, tangențial am atins chestiunea lovirilor nedrepte în aceia, cari s'au hotărât a duce în spinare pe calvarul acestei vieți, crucea Celui ce a primit, pentru păcatele oamenilor, cea mai umilitoare moarte.

Având în vedere importanța inechității sacrificiilor, ce s'au impus preoțimei, revenim.

Sunt vremuri grele cele prin cari trecem. Recunoaștem cu toții. S'au cerut sacrificii tuturor. S'au cerut și celor cari au dus întotdeauna o viață de o modestie cu adevărat creștinească. Au acceptat fără murmur, dar în ultimul timp, mai ales preoții ortodoxi, prea nedrept au fost tratați.

Nu murmură nici acum, dar sacrificiile ce li s'au impus, sunt inechitabile.

...Rolul important pe care l-a avut biserica luptătoare a lui Iisus Christos în decursul trecutelor vremi, de numeroase eclipse spirituale, la popoarele creștine, este incontestabil. Adeseori și la multe popoare, Biserica, prin ceea ce a fost în astfel de circumstanțe, s'a confundat cu însăși ființa lor. Fără sprijinul ei, multe popoare s'ar fi prăbușit.

Și dacă este așa, care ar putea fi răspunsul la întrebarea: oare în trecutul nostru ca popor, trecut plin de lupte croice, vijelios, plin de îndocli pronunțate, în ceea ce privește destinul nostru, Biserica noastră strămoșească, a avut ea vre'un rol?

Am vrea să vedem și auzim pe cei cari ar îndrăzni să conteste rolul covârșitor pe care l-a avut Biserica noastră străbună, în ceea ce privește consolidarea unității noastre suflatești, și prin aceasta implicit, a unității noastre naționale.

Dacă există vre'un popor, în a cărui trecut Biserica, a fost mai mult decât „sanctuarul de refugiu al celor îndârjiți în lupta aprigă a vieții“, aceia este poporul român.

Biserica noastră străbună, este aceia, în ultimă analiză, căreia îi datorăm unitatea noastră politică. Fără ea, fără sprijinul ei moral, fără mângăerea turnată în suflete de către preotul de ieri, în vremile de restriște, prin cari trecurăm eroic, am fi ajuns acolo unde suntem azi? Credem că nu.

Și, dacă „magul“ de ieri, a fost un ce necesar, absolut indispensabil, în încercările, în luptele, prin cari trecurăm, preotul de azi, același serv al Celui crucificat pentru omenire, oare să nu mai fie un același ce necesar?

Desigur că azi, se găsesc mulți, ba chiar foarte mulți, cari s'ar grăbi să anticipeze, că nu mai avem trebuință de preoți.

Spiritul vremii este dominat de vederile contrare bisericii. Toate straturile sociale sunt bântuite de o pronunțată criză spirituală.

„Cercetând cu mai multă atențiune ne convingem, că în jurul nostru în realitate se petrece o revoluție împotriva religiei, a credinței și a supranaturalului.

... Un front unitar, puternic, antireligios s'a format la noi. Autoritatea bisericească este atăcată față, personalitățile proeminente ale vieții bisericești, sunt atăcate și terfelite în cel mai trivial chip, și la fel preoțimea“...

Sub ochii noștri crește o generație de ateii.

Nici un respect față de cele sfinte. Ceeace am constat acum vre'o câteva săptămâni, în timpul cât am stat într'un mediu universitar, -- la cei mai mulți din viitorii intelectuali, conducătorii de mâine ai poporului nostru, este alarmant. Nu mai putem aștepta nimic dela aceștia. Vederile lor, fără exagerări, sunt dezastruoase pentru biserică.

Dar, mai putem să ne mângăiem cu aceea, că cei cari nu simt trebuința preotului, sunt de clasă socială, așa preinșii emancipați, doctrinari aiurelilor aducătoare de fericiri nevisate vre'odată.

Trebuința preotului o simt încă, cei de jos, poporul, massa. Și, sănătatea unui popor, vigoarea, aci trebuie căutată.

Aceștia au încă un suflet. Sufletul acesta să ne nizuim a-l pune în situația de a face front spiritului social morbind din zilele noastre.

Căci de va fi molipsit și acest suflet, ne îndoin și de soarta precursorilor colectivismului economic...

... Dar, să revenim. Inechitatea sacrificiilor impuse preoțimei este evidentă.

Dintre toți salariații statului, cei mai nedreptățiți sunt aceștia. După ce li s'a aplicat și lor curba de sacrificii, li s'a mai aplicat și încă retroactiv și o reducere de 12%.

Aceasta s'a făcut, zice-se, având în vedere veniturile epitrăhiliului. Ce venituri mai poți avea azi, dela taxele epitrăhiliului, când poporul n'are pe ce să-și cumpere nici un kgr. de sare? Unde mai pui apoi, că salariile n'au fost achitate decât pe câteva luni, deși suntem la finea anului.

Și, ce-i mai dăruos, clerul ortodox, în comparație cu celelalte culte din țară, este mai vitreg tratat. Aceasta desigur, pentru că Biserica ortodoxă este cea dominantă, după cum prevede Constituția.

Având în vedere suma globală, pe care un preot ortodox o primește anual dela Stat ca subvenție, preotul luteran primește cu 17.555 Lei mai mult, cel greco-catolic cu 19.976 Lei, cel reformat cu 21.060 Lei, cel romano-catolic cu 23.345 Lei și cel unitar (din Ardeal) cu 25.344 Lei.

Nedreptatea fiind destul de eloquentă, găsim de prisos să mai insistăm.

Nu acuzăm pe nimeni, dar credem că e timpul să se repare o astfel de nedreptate.

În 24 și 25 Noembrie, la Alba-Iulia, a avut loc congresul preoților ortodoxi din Ardeal și Banat.

Ne bucurăm, văzând că au început și ei a face front unitar în exprimarea doleanțelor.

E timpul!

ȘTIRI

Locale.

Hirotonire. Duminecă în 15 l. c. P. S. Sa a binevoit a hirotoni într'un preot pe cand. de preoție Petru Moisesu, pentru comuna Luncavița; Mercuri în 18 cor. pe cand. de preoție Aurel Mihailoviciu pentru comuna Sasca-română; Joi în 10 cor. pe cand. de preoție Ioan Lupinca, pentru parohia II din Greoni.

Începându-se postul Nașterii Domnului, s'au început Vecerniile, în Dumineci și sărbători, cu conferințe religioase, ținute în cadrele „Societății ortodoxe a femeilor române“ din loc. Seria conferințelor a început-o părintele protodiacon Ioan David, care a conferențiat *Duminecă*, în 15 cor. despre cea mai mare virtute creștină; despre iubirea față de aproapele, care leagă între sine toate instituțiile și societățile cu caracter caritativ, de binefacere, mai ales în vremurile de criză, de sărăcie din zilele noastre.

Sâmbătă, în 21 l. c. a conferențiat părintele profesor Gheorghe Noaghea, în legătură cu praznicul zilei, despre viața Fecioarei Maria, care a fost prezisă în T. V. de înțeleptul Solomon. Pentru curățenia ei a fost învrednicită să devină Maica Fiului lui Dumnezeu, și pentru aceasta Biserica noastră a rânduit cultul de venerare Fecioarei Maria.

Corul catedral, sub conducerea dirijorului său, Dl profesor Constantin Vladu, a dat rezponzoriile și a executat concertul religios „La râul Vavilonului“.

Duminecă, în 22 cor. a conferențiat părintele diacon Constantin Rudnean despre „Isus și ispita“. Celce are pe Christos în sufletul sau, pre acela diavolul nu-l va stăpâni. Omul în viață este bântuit de boale, de miserie, de ispite, și le încheie cu moartea, mai timpuriu sau mai târziu. De toate acestea omul tu se teme, dacă în el viază Iisus. Unde învățăturile și principiile de viață ale lui Christos nu se aplică, acolo ia naștere mizeria, căci ce folos de supraproducția, de

belșugul din America, care a fost aruncat în Ocean sau distrus prin foc, în loc să fie ajutoarați milioanele de nenorociți, cari per de foame.

Corul studenților teologi a cântat concertul religios „Psalm 140”.

*

Estenziunea universitară din Cluj a binevoit să răspundă și în anul acesta la apelul intelectualilor orașului nostru, trimitând pe reprezentanții ei să propovăduiască cultura, oferindu-ne și nouă lumină, din lumina lor. Seria celor 10 conferințe din anul acesta a început-o Dl profesor univ. Dr. Mihail Botez, conferențind Duminică în 22 I. c. despre „Educația integrală”. Desvoltarea și progresarea unui popor, — a spus conferențiarul — depinde de educația fizică, intelectuală și morală făcută în mod metodic și practic în familie, în școală și în societate, în viața de toate zilele. Iar Cultura unui individ, nu depinde numai de la școală, unde educația este comună, aceeași pentru toți elevii, ci depinde și de la aptitudinile, ce și-le însușește în familie, în regiunea, cu mediul, în care s'a născut și crește. Iar educația adevărată, din care rezultă prosperarea societății, este educația postșcolară, adică educația ce ar trebui fiecare intelectual să se îngrijească să o dea inferiorului său, în bransa sa, căci desvoltarea unui individ într'o bransă, într'o direcție se face prin conlucrare — cot la cot cu alții. Aceasta este educația integrelă, pe care individul și prin el societatea, o câștigă în viață, în școala postșcolară.

† **Preotul Ioanichie Neagoe.** La încheierea Foi, ne vine fulgerătoare știre, că s'a stins încă unul din puținii mecenai ai zilelor de astăzi — atât de ostile spiritului de jertfă. Prin moartea fostului paroh din Petrovaselo, Ioanichie Neagoe, fost asesor în Consistorul eparhiei noastre, pierdem încă un stâlp al acestei eparhii.

Adânc întristați de această pierdere, implorând pe Cel de sus ca să-l așeze în rândul celor buni ai Săi, ne despărțim de el cu creștinescul salut: Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată!

Mari serbări la Bozovici. Societatea „Cultul Eroilor” filiala plasei Bozovici, Marți 1 Decembrie 1931, în cadrul serbării aniversării unirei Ardealului și Banatului cu Patria Mamă, aranjează Sfințirea Monumentului Eroilor Almăjeni (818) și a drapelului filialei.

CONCURS.

Consiliul parohial ort. rom. din comuna Năidaș, Jud. Caraș, scrie concurs pentru ocuparea postului de paroh al parohiei vacante de cl. II. din Năidaș, Protopresbiteratul Biserica-albă, cu termen de recurgere de 30 zile de la prima publicare în „Foaia Diecezană” din Caransebeș.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială, constatătoare din 34 jug. pământ, după care alesul preot are să suporte toate sarcinile publice.
2. Stola uzuală.
3. Alte venituri accidentale din parohie.
4. Ne fiind casă parohială preotul ales este îndatorat să se grijească însuși de locuința.
5. Preotul ales este îndatorat a cataliza la școlile din loc, fără altă retribuțiune.
6. Reflectanții au să înainteze la petiție și încuviințarea Prea Sf. Episcop Diecezan. Fără încuviințare nu pot fi luați în lista candidaților.

Reflectanții cu calificația în regulă să și înainteze petițiile de concurs, adresate Consiliului parohial ort. rom. din Năidaș, — Prea Onor. Oficiu Protopresbiterat al Bisericii-albe în Sasca-montană și să se prezinte în vre-o Duminică sau sărbătoare cu știrea Protopresbiterului tractual, în biserică noastră spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, dar la nici un caz în ziua alegerii.

Năidaș, din ședința consiliului parohial, ținută la 11 Octombrie 1931.

Petru Muntean

preș. cons. par.

Petru Novac

not. cons. par.

În conțelegere cu oficiul protopresbiterat. **Ioan Grosșianu** adm. protopresbiterat.

Nr. 6649 B. ex 1931.

Acest concurs se publică cu aceea, că — în baza dispozițiilor cuprinse în aliniatul ultim al §-ului 29 din Regulamentul pentru parohii și în bază decisului conzistorial ddo 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B. ridicat la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1913, precum și având în vedere decisiunea Conzistoriului Mitropolitan Nr. 358/1928 din 13 Noembrie 1929 se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte integrantă și legală a dotațiunei preoțești.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial, ținută la 2 Noembrie 1931. 2-3

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

Nr. 3113, 1931 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație:

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Banca Banatului din Caransebeș, contra urmăritului Albu Dimitrie, soția sa Maralescu Ana și Chersa Ștefan la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX din 1881, asupra 630 părți din imobilul înscris în c. f. a comunei Turn (din circumscripția Judecătoriei mixte Caransebeș) No. 20 coalei c. f. No. de ord. A. I. 1-2 No. top. 23 Grădină în Intravilan de 81 stp. No. top. 24 Casă No. 12 în Intravilan de 56 stp. cu prețul de strigare 3000 lei, No. de ord. A. II. 1-2 No. top. 541 Arătură în Tataciuni de 583 stp. și No. top. 542 Fânați în Tataciuni de 113 stp. cu prețul de strigare de 1000 lei. No. de ord. A+1 No. top. 392/3 Grădină în Seliște de 130 stp. cu prețul de strigare de 100 lei. No. de ord. A+2 No. top. 415 Grădină în Seliște de 497 stp. cu prețul de strigare de 500 lei. No. de ord. A+3 No. top. 614 arătură în Țarina de 436 stp. cu prețul de strigare de 450 lei. No. de ord. A+4 No. top. 712 Fânați în Țarina de 429 stp. cu prețul de strigare de 450 lei. No. de ord. A+5 No. top. 742/1 Fânați în Cornițelu mic de 333 stp. cu prețul de strigare de 250 lei. No. de ord. A+6 No. top. 828 Fânați în Fața Malosa de 63 stp. cu prețul de strigare de 50 lei. No. de ord. A+7 No. top. 854 Fânați în Nina de 1023 stp. cu prețul de strigare de 1000 lei. No. de ord. A+8 No. top. 1061 Fânați în Dealu de 1 jug. 256 stp. cu prețul de strigare de 1500 lei. No. de ord. A+9 No. top. 1109 Fânați în Iazu de 686 stp. cu prețul de strigare de 800 lei și întreg imobilul cuprins în coala

cărții funduare No. 190 a comunei Turn No. de ord. A+1 No. top. 1083 Fănați în Dealu de 1 jug. 450 stp. cu preț de strigare de 7000 lei. Pentru încasarea creanței de 3600 lei capital, interese de 15%, dela 13 Iulie 1930 taxă cambială 13% și spese de proces și de executare de 1417 lei fixate până acum și 395 lei pentru scrierea de licitație, precum și pentru încasarea creanței de 2200 lei capital și accesorii a firmei Banca Centrală Șvabească, pentru suma de 3750 lei și 4000 lei și 8750 lei a firmei Banca Banatului pentru suma de 6000 lei a lui Dr. Halle Ernest, pentru suma de 1700 lei a lui Tuican Ianăș.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **7 Decembrie 1931, ora 10 în casa comunală a comunei Turn.**

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic decât prețul strigării.

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul Judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în art. 42 LX 1881, ori să predea aceluiași delegat chitanța de depozitare Judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881 art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește aceasta îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și numai poate lua parte la licitația care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 8 August 1931.

Leo Pető ss. judecător. **D. Lazarel ss.** dir. cf.
pt. conf. **D. Lazarel** dir. cf.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

No. 2478/1931 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Firma Banca Banatului s. p. a. din Caransebeș contra urmăriților Ion Bogdan iunior și Ana Ion Bogdan născ. Margan din Marga la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 146 și 147 din legea LX din 1881, asupra 1/2 parte din imobilul înscris în cf. a comunei Marga (din circumscripția Judecătoria Caransebeș, No. foii cf. 1254 a comunei Marga No. de ord. A. 2. No. top. 1154 Hodinț Fănați cl. II. de 1 jug. 753 stp. al cărui preț de strigare va fi de 6750 lei, asupra 1/4 parte a imobilului cuprins în foaia cf. No. 1640 a comunei Marga No. ord. A. J. No. top. 174 Hodinți Fănați cl. I. de 340 stp. al cărui preț de strigare va fi de 421 lei 50 bani, No. ord. A. II. No. top. 174 Hodinți Fănați cl. II. de 532 st. p. al cărui preț de strigare va fi de 562 lei 50 bani. Pentru încasarea creanței de 36.410 lei capital, interese de 12% dela 12 IX 1927 după capitalul de 12.000 lei de 12% dela 12 IX 1927 după capitalul de 5.500 lei și de 12% dela 10 VIII 1927, după capitalul de 18.750 lei, spese de proces și de executare de 8685 lei, fixate până acum, spese de 1485 lei fixate acum pentru cererea de licitație.

Fixază termen pentru ținerea licitațiunii pe **ziua de 5 Decembrie 1931, ora 11 a. m. în casa comunală a comunei Marga.**

În baza § 150 legea LX. din 1881 condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Porțiunea de imobil supusă la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic decât prețul strigării (art. 6 al legii din 10 VII 1930).

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție de 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat de art. LX 1881, ori să predea aceluiași delegat chitanța de depozitare Judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitațiune, (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881 art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult cei care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește aceste îndatoriri nu se va ține seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitația care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 10 Iulie 1931.

Dr. Plavoșin mp. **Ioan Ianoșiu mp.** aj. dir. cf.
judecător.
pt. conf. **D. Lazarel** dir. c. f.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 2472/1931 cf.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăriitorul Dr. Ernest Halle adv. din Caransebeș contra urmăriților Dănilă Polița și Paulina Boldea din Mărul la cererea urmăriitorului Judecătoria ordonă publicațiunea de licitațiune execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX din 1881 asupra 1/2 parte din imobilul înscris în cf. a comunei Mărul (din circumscripția judecătoria mixte Caransebeș) Nr. foii 897 de sub A. 1 Nr. top. 232 Intravilan fânaț cl. II. de 786 stp. al cărui preț de strigare va fi 5625 lei, asupra 1/4 parte din imobilul cuprins în foaia cf. Nr. 207 a comunei Mărul sub A. Casă Nr. 107 și plaț de 200 stp. al cărui preț de strigare va fi 93.750 lei pentru încasarea creanței de 33.000 lei, cap. interese de 15 1/2% dela 30 Aprilie 1930 până la 1 IV 1931 iar de atunci 9% spese de proces și executare de 2931, lei fixate până acum, spese de 1400 lei fixate acum pentru cererea de licitație precum și pentru încasarea creanței de 25000+17500+1800+35000 lei cap. și acc. a cred. ip. Prima Casă de Păstrare s. p. a. din Caransebeș.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **8 Decembrie 1931 ora 10 a. m. la casa comunală a comunei Mărul.**

În baza art. 150 legea LX din 1881 condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Porțiunea de imobil supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de cât prețul strigării (art. 6 a legii din 10/VII 1930).

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 20%, din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite în cursul fixat în art. LX din 1881, ori să predea aceluiași delegat chitanța de depozitarea jude-

cătoarească, prealabilă a garanției și să semneze condițiile de licitație, (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cei cari au oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește acesta îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 9 Iulie 1931.

Ioan Plavoșin ss. judecător **I. Ioanșiu** aj. dir. cf.
Pt. conf. **D. Lazarel** dir. cf.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 533 și 534 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 7767/1928 efectuându-se execuțiunea la 9 Iulie 1929 în favorul următorului Dionise Frantz reprez. prin avocatul Dr. Gheorghe Ianculovici domiciliat în Caransebeș pentru suma de 11.400 Lei — bani capital și acces. mobile se sequestrate și suprasequestrate cari s'au prețuit în 13.000 Lei — bani și anume: Una vacă, două clii fân și una călda e aramă se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 6798/1929 G. pentru încasarea creanței de 11.400 Lei — bani capital cu 12%—10% interese din 15 Iunie 1928—1 Iunie 1929 și speșele de 3858 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 7 Decembrie 1931 la orele 3 p. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăriților și toți aceia, cari au voie a cumpăra, sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora Caransebeș, la 16 Noembrie 1931.

Șef portărel, Gh. Gyertyánffy

Corpul Portăreilor, Tribunalului Caransebeș.

Nr. 708 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătoriei Mixte din Caransebeș de sub Nr. 4240/1927 efectuându-se execuțiunea la 11 August 1931 în favorul următoarei Banca Banatului din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Gheorghe Ianculovici domiciliat în Caransebeș pentru suma de 15.000 Lei — bani capital și acces. mobile se sequestrate și suprasequestrate cari s'au prețuit în 12.200 Lei — bani și anume: Diferite căzi și vite, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4635/1931 G. pentru încasarea creanței de 15.000 Lei — bani capital cu 12% interese din 28 Aprilie 1927 și speșele de 11.336 Lei 50 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 1 Decembrie 1931 la orele 2 p. m. în comuna Turnul la locuința urmăriților și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, ca mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 14 Noembrie 1931.

Șef portărel, Gh. Gyertyánffy.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 64 Port. 1931.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Tribunalului din Caransebeș de sub Nr. 551/1929 efectuându-se execuțiunea la 16 Februarie 1931 în favorul următoarei Banca Banatului din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Gheorghe Ianculovici domiciliat în Caransebeș pentru suma de 66.800 Lei — bani capital și acces. mobile se sequestrate și suprasequestrate cari s'au prețuit în 50.000 Lei și anume: Un ferestruu automat împreună cu toate acces. roți și curele se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3901/1931 G. pentru încasarea creanței de 66.800 Lei — bani capital cu 12% interese din 15 Ianuarie 1929 și speșele de 8126 Lei — bani staverite până în prezent se fixează termenul de licitație pe ziua de 2 Decembrie 1931 la orele 2 p. m. în comuna Poiana la fața locului și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX. din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora Caransebeș la 14 Noembrie 1931.

Șef portărel, Gh. Gyertyánffy.

Aducem la cunoștința
On. public cetitor, că

CALENDARUL

ROMÂNULUI

Pe anul

1932

anul al XLIV-lea

a apărut și se află de
vânzare la Librăria
noastră Diecezană
pentru prețul de 25 Lei.

Tipografia și Librăria Diecezană
CARANSEBEȘ